

z dokončených vrtulníků. Velký počet strojů provozovala též domácí firma Heliseco. Z dalších uživatelů si jistě zaslouží zmínku vojenské letectvo Myanmaru (bývalá Barma), Filipíny, saská policie nebo jihokorejské, saúdskoarabské a portugalské firmy.

Česká republika v roce 1996 vyměnila své stíhací letouny MiG-29 za jedenáct vrtulníků W-3A. Ty od počátku slouží v rámci letecké záchranné služby, služby pátrání a záchrany SAR a také při leteckém hašení. Svým vybavením patří české vrtulníky mezi nejlépe vybavené Sokoly. Díky schopnosti létat v námraze pak představují velmi cennou a nenahraditelnou součást záchranného systému ČR.



Základní technický popis

W-3 je střední víceúčelový vrtulník klasické koncepce s jedním čtyřlístým nosným a trojlístým vyrovnávacím rotorem. Trup začíná přídílí, v níž jsou uloženy dva akumulátory. Následuje kabina pro dva piloty, která tvoří jeden celek s nákladovým prostorem, v němž může být přepravováno až dvanáct osob. Trup zakončuje štíhlý ocasní a koncový nosník, na němž se nachází vyrovnávací rotor a rozměrný stabilizátor. Podvozek se skládá z přední nohy se zdvojenými koly, dvou hlavních noh a ocasní ostruhy bránící kontaktu vyrovnávacího rotoru se zemí. Nízkoletáky pneumatiky umožňují provoz z nepevných ploch. Nad kabinou pilotů jsou uloženy dva turbohřídelové motory PZL-10W

Hlavní takticko-technická data:

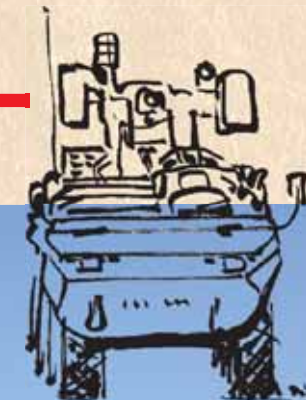
Délka trupu s rotory	18,79 m
Výška trupu s rotory	5,13 m
Průměr nosného rotoru	15,70 m
Prázdná hmotnost	3 850 kg
Vzletová hmotnost	6 400 kg
Maximální rychlost	260 km/h
Dostup	6 000 m
Dolet	680 km



o vzletovém výkonu po 662 kW. Oba motory pohání přes hlavní reduktor nosný a vyrovnávací rotor, ale také hydraulické čerpadlo a další prvky.

V základní verzi je W-3 určen k přepravě osob a nákladu, vyvinuty ale byly též verze pro přímou bojovou podporu (vyzbrojené protitankovými i protiletadlovými řízenými raketami), průzkum, fotogrammetrické mise či pro záchranné operace.

Text a foto: Jakub Fojtík



Pandur II



Kolové obrněné transportéry se staly fenoménem armád působících v rámci expedičních operací bez ohledu na to, že v naší armádě se pro některé jejich verze a výrobní provedení používá podivný neologismus „kolové bojové vozidlo pěchoty“ (KBVP), nebo vozidlo programu MRAP.

Z hlediska přezbrojení naší armády novým typem kolových obrněných transportérů existovalo několik cest, a to především modernizace typu OT-64, kterou realizovali v Polsku, či vlastní konstrukce, kterou reprezentovala společnost PSP Bohemia typem Zubr. Další možností byl nákup ze zahraničí. Zvítězila rakouská společnost Steyr, která realizovala konverzi svého typu Pandur 6×6 na verzi Pandur II v konfiguraci 8×8. Dřívější rozsáhlá objednávka AČR byla zredukována na 107 vozidel v šesti verzích. V současné době probíhá výroba všech, především základní Pandur II KBVP (kolové bojové vozidlo pěchoty). Dále se jedná o KBV-Pz s RL (kolové bojové vozidlo – průzkumné s radiolokátorem), KOT-Zdr (kolový obrněný transportér – zdravotnický), KBV-VR (kolové bojové vozidlo – velitele roty), KBV-Pz bez RL (kolové bojové vozidlo – průzkumné bez radiolokátoru) a KOT-Ž (kolový obrněný transportér – ženíjní). Dále byla na základě samostatné smlouvy mezi výrobcem VOP-CZ a AČR vyrobena malá série vozidel se zvýšenou odolností KBVP-M1 RVS, která je úspěšně nasazena v Afghánistánu.

Mimo výše uvedených byly předpokládány vývoj a výroba dalších verzí, konkrétně logistické, dělostřelecké pozorovatelné, minometné, protiletadlové, průzkumné-

-elektronického boje, policejní, pyrotechnické EOD, chemické, spojovací (MPP40, VOV, R8p) a policejní. Program výroby vozidel Pandur zajistil našim výrobcům práci, umožnil jejich kontakt s některými pokročilými technologiemi a systémy a zajistil vybavení naší armády moderní technikou na úrovni vyspělých států NATO. Podíl na vývoji specializovaných verzí Panduru rovněž posílil znalostní základnu našich výrobců. Kromě finálního partnera VOP-CZ (původně VOP-026 Šternberk) se na dodávkách dílů a skupin podílejí společnosti Steyr (projekt, funkční vzory, rozvodovky), Rafael (dálkově ovládaná zbraňová základna, protitankové řízené střely SPIKE-LR), B.O.I.S.-Filtry (klimatizace a filtroventilační zařízení), HALLON (automatický hasicí systém), Cummins (motor), Ecomat (převodovka), Colorlak (povrchová úprava), DICOM (radiostanice), Harris (radiostanice), E-COM (simulátory), Letecké přístroje Praha (navigace), Meopta – optica (přístroje nočního vidění), Mesit (měřicí přístroje), RETIA (radiolokátor), Tesla (spojovací technika), Rheinmetall (kanon), Wegman (zadýmovací granátomety) a ZVI (munice).

Technický popis

Základním konstrukčním prvkem, který zároveň integruje všechny ostatní skupiny a díly, je samonosná korba, svařená z pancéřových plechů. V základním provedení zajišťuje balistickou ochranu po obvodu na úrovni 2 podle normy STANAG 4569 a po montáži přídavných panelů na úrovni 3. Strop má ochranu úrovně 2. Jedná se o ochranu vůči střelám nábojů, které mají rozměry 7,62×51 mm a 7,62×54 mm, včetně průbojných verzí, a to i při vícenásobném ostřelování. Podvozek a dno korby zajišťují ochranu proti tlakem aktivované explozi protitankové tlakové miny obsahující až 8 kg trhaviny, tedy na úrovni 3a podle

normy STANAG 4569. U verze M1 RVS je ochrana po obvodu doplněna mříží, která eliminuje možnost aktivace granátů s dvoudílnými elektronickými zapalovací propojenými po povrchu kumulativní hlavice, především PG-7. Korba je rozdělena na šest prostorů. První je motor-převodový vpředu vpravo, vybavený shora žaluziemi pro sání a výstup vzduchu. Následuje prostor řidiče vpředu vlevo, vybavený stropním příklopem a průhledným štítem proti vodě a sněhu. Uvnitř je sedačka s možností vertikální úpravy, sklopným opěradlem, opěrkou hlavy a bezpečnostními pásy. Před ní a po stranách se nalézají prvky řízení a ovládání vozidla, řídicí jednotka PPZ motor-převodového prostoru, přístrojový panel a hasicí přístroj. K pozorování okolí a kontrole pohonu slouží zobrazovací jednotka DDU-BVIS, periskopy, pozorovací denní/noční přístroj CDND-1 a skříňka vnitřního hovorového zařízení (VHZ). Prostor velitele čtyři, vybavený poklopem, se nalézá za řidičem a je vybaven stejným typem sedačky, zobrazovací jednotkou DDU-BVIS, skříňkou VHZ a notebookem. Následuje prostor velitele družstva, který je vybavený poklopem a stejnou sedačkou jako předešlé, radiostanicí RF13250 (u Pandurů pro mise radiostanicí Harris AN/VRC 110 dual), ovládací skříňkou širokopásmového rušiče signálu Starlight 3, chemicko-radiačním detektorem RAID-XP, zobrazovací a ovládací jednotkou FVZ-98M, zobrazovací jednotkou CDU-BVIS, ovládací jednotkou vrhače dýmových granátů, displejem systému detekce a indikace ozáření, GPS přijímačem, zobrazovací jednotkou zbraňové stanice RCWS-30, panelem velitele, skříňkou VHZ, skříňkou VICM 120 a řídicí jednotkou PPZ prostoru osádky a výsadku. Prostor střelce-operátora za motor-převodovým prostorem je přístupný přes prostor výsadku a opět vybaven stejnou sedačkou. Střelec disponuje zobrazovací jednotkou zbraňové stanice RCWS-30, hlavním řídicím panelem, skříňkou VHZ, řídicí jednotkou pohonů RCWS-30, řídicí jednotkou kanonu a jednotkou napájení. Prostor výsadku (pěšího družstva), se sedmi protišokovými sedačkami vybavenými bezpečnostními pásy, je přístupný zezadu přes záďovou hydraulicky sklopnou rampu s dveřmi, případně dvěma stropními příklopy. Příslušníci výsadku disponují třemi CCD kamerami (levá, pravá, zadní) propojenými do uzavřeného okruhu k pozorování okolí v odměru 270°.

Základ pohonné soustavy koncepce power-pack tvoří čtyřdobý řadový přepřínovaný vznětový šestiválec s přímým vstřikem paliva a kapalinovým chlazením Cummins ISLe T450 o objemu 9 l a výkonu 335 kW při 2 200 ot/min. K němu je připojena šestistupňová, elektronicky řízená a hydraulicky ovládaná automatická převodovka ZF Ecomat

Základní takticko-technická data verze KBVP:

Osádka	11 osob
Konfigurace podvozku	8×8
Nejvyšší povolená hmotnost	21 000 kg
Pohotovostní hmotnost	19 350 kg
Délka	8 300 mm
Šířka	3 500 mm
Výška	3 770 mm
Světlost	475 mm
Maximální rychlost	100 km/h
Dojezd	690 km
Akcelerace z 0 na 32 km/h	7,3 s
Stoupavost	35°
Výstupnost	600 mm
Překročivost	2 200 mm
Statická příčná stabilita	35°
Minimální průměr zatáčky	24,5 m



6HP602 S PLUS s jedním reverzním stupněm, hydrodynamickým měničem točivého momentu, uzávěrkou a retardérem umožňujícím ruční řazení. Pomocí přídatné převodovky, dvou větví kardanových hřídelí a rozvodovek Steyr VG 1400 zajišťuje pohon všech čtyř párů nezávisle zavěšených kol šasi. Náhon druhého páru kol lze odpojit. Poslední rozvodovka na zádi zajišťuje pohon vodometů. První dva páry kol jsou řízené, což zvyšuje pravděpodobnost odjezdu i v případě zničení jednoho kola prvního nebo druhého páru. Systém převodů je kontrolován automatickou řídicí jednotkou ADM (Automatic Drive-Train Management), jež pomocí senzorů sleduje činnost komponentů podvozku a určuje optimální využití točivého momentu jednotlivých polonáprav, včetně zapínání uzávěrek diferenciálů. Blok motoru, převodovky, kompresoru a chladiče lze s použitím jeřábu vyměnit za 15 minut.

Základ výzbroje vozidla tvoří dálkově ovládaná zbraňová základna RCWS-30 (Remote Control Weapon Station), na jejíž vnější části jsou externě lafetovány automatický kanon ATK MK 44 Bushmaster ráže 30 mm, spřažený kulomet M240 ráže 7,62 mm a přepravní/odpalovací kontejner pro dvě protitankové řízené střely SPIKE-LR. Zbraně jsou při jízdě stabilizovány ve dvou rovinách. V případě potřeby je lze spustit na strop korby a zase navrátit zpět do bojové polohy pomocí hydraulického čerpadla. Výzbroj doplňuje osm zadýmovacích granátometů ráže 76 mm na přední části stropu korby. Střelec-operátor a velitel čtyři disponují průzkumnou jednotkou pasivního denního/nočního zaměřovače C-R30MOS tvořeného barevnou CCD kamerou, termovizní kamerou FLIR a laserovým dalkoměrem. Dosah zaměřovače v denním režimu je až 6 000 m a v nočním 5 000 m. Velitel může na rozdíl od střelce-operátora provádět pozorování s kruhovým odměrem. Náměr objektivu je stavitelný v rozsahu od -20° do +60°. Nábojů o rozměrech 30×173 mm je vezeno v nabíjecím zařízení 200 a ve schránkách 350. Nábojů o rozměrech 7,62×51 mm je vezeno u zbraně 250 a ve schránkách 1 500. U zbraňové základny lze nastavovat kruhový odměr a náměr zbraní od -10° do +60°. Maximální dálka účinné střelby kanonu se pohybuje podle druhu cíle mezi 2 000 a 3 000 m. U kulometu je maximální dálka účinné střelby podle druhu cíle od 500 do 1 500 m. Protitankové řízené střely SPIKE-LR lze použít na dálku od 200 do 4 000 m. Na zbraňové základně jsou sklopně umístěny dvě senzorové jednotky detekující a indikující ozáření.

Výrobce udává dobu životního cyklu na 30 let, střední dobu mezi poruchami pohonné soustavy 4 000 km, u automatického kanonu 1 000 ran a u informačních prostředků 5 000 hodin. Udržovatelnost a bezporuchovost vozidla je zajištěna v souladu s normou STANAG 4174 a spojeneckou publikací ARMP-1.

Text: Martin Koller
Foto: Jan Kouba

Legislativa

Komu z vojáků a zaměstnanců resortu MO zbývá na osobním účtu z fondu kulturních a sociálních potřeb (FKSP) více než 100 Kč měsíčně, může tyto prostředky využít jako příspěvek na své životní pojištění.

V Kolektivní smlouvě 2012, jež tuto možnost řeší v článku 7 Životní pojištění, jsou uvedeny tři podmínky:

1. Příspěvek lze poskytnout pouze na základě pojistné smlouvy uzavřené mezi vojákem/zaměstnancem a pojišťovnou na dobu delší než 60 měsíců s výplatou pojistného plnění až po dovršení 60 let věku pojistníka.
2. Minimální měsíční výše příspěvku od zaměstnavatele činí 100 Kč a nejvýše může činit 30 % částky pojistného (maximálně však 150 Kč měsíčně), kterou se zaměstnanec-pojistník zavázal hradit.
3. Mezi pojišťovnou a zaměstnavatelem musí být uzavřena dohoda o spolupráci. V současné době jsou takové dohody uzavřeny s Českou pojišťovnou, Kooperativa pojišťovnou a Allianz pojišťovnou, které k ní navíc připojily i další nabídky a benefity na některé jimi nabízené pojišťovací produkty. Uzavření dohod s dalšími pojišťovnami bude průběžně oznamováno na vnitřních informačních systémech (např. FIS, ŠIS, ISSP).

Co má tedy zájemce o tento příspěvek učinit?

A. Zájemce, který má už uzavřenou smlouvu o životním pojištění s pojišťovnami, se kterými již resort uzavřel dohodu o spolupráci:

1. Ověřit si, zda splňuje všechny výše uvedené podmínky:
 - a smlouva na životní pojištění má trvat déle než 60 měsíců,
 - b k výplatě uspořené prostředků dojde až po dovršení 60 let pojistníka,
 - c na osobním účtu z FKSP mu měsíčně zbývá minimálně 100 Kč. Tento požadavek je velice důležitý! Vzhledem k tomu, že letošní celkový příspěvek resortu na osobní účet z FKSP jednotlivce činí cca 211 Kč měsíčně, neměl by zájemce v průměru čerpat z tohoto účtu více než 110 Kč měsíčně. Jinými slovy, každý musí velice pečlivě vážit, na co všechno bude prostředky z FKSP využívat. Kupříkladu přihlásil-li se voják/zaměstnanec také třeba k čerpání příspěvku zaměstnavatele na závodní stravování, jež letos činí 10 Kč denně, může ho v měsíci využít maximálně 11krát! Nezbyde-li mu totiž na osobním účtu z FKSP příslušná částka, musí počítat s tím, že v příslušných měsících mu zaměstnavatel na životní pojištění nepřispěje.
 - d spořená částka činí více než cca 340 Kč měsíčně (příspěvek zaměstnavatele může činit nejvýše 30 % z této částky, v tomto případě tedy 100 Kč, pojistník by platil zbývajících 240 Kč).
2. Cestou finančního orgánu útvaru/zařízení podat žádost o příspěvek zaměstnavatele na životní pojištění vyplněním *Návrhu na uzavření dohody o poskytování příspěvku z fondu kulturních a sociálních potřeb na soukromé životní pojištění*. Příslušný formulář mu dá finanční orgán, anebo je ke stažení na intranetu (Portál ISSP > Úložiště > Informační systémy > Informační systém o službě a personálu > Informace a pokyny pro uživatele > Metodické pokyny > Ekonomové-plataři > Pokyn k aplikaci životního pojištění). Současně pojistník finančnímu orgánu poskytne originál smlouvy o soukromém životním pojištění. Finanční orgán ověří, zda smlouva vyhovuje všem výše uvedeným podmínkám jak právních, tak vnitřních předpisů. Pokud ano, vyhotoví kopii této smlouvy a všechny její strany ověří svým podpisem a útvarym razítkem. Poté předloží návrh dohody o poskytování příspěvku z fondu kulturních a sociálních potřeb na soukromé životní pojištění a ověřenou kopii smlouvy o soukromém životním pojištění vedoucímu organizačního celku (veliteli útvaru) ke schválení a následnému uzavření dohody o poskytování příspěvku z fondu kulturních a sociálních potřeb na soukromé životní pojištění. Originál smlouvy o životním pojištění vrátí pojistníkovi. Poté je požadavek předložen místně příslušné účtárně finanční agentury, která zabezpečí zúčtování prostředků z osobního účtu z FKSP zaměstnance na konto jeho životního pojištění u pojišťovacího ústavu.

B. Zájemce, který má už uzavřenou smlouvu o životním pojištění s jinou pojišťovnou:

1. Ověřit si, zda splňuje všechny výše uvedené podmínky z Kolektivní smlouvy 2012 (viz bod A1), přičemž nesmí opomenout bod A1c, aby mu na osobním účtu z FKSP měsíčně zbývalo minimálně 100 Kč.
2. Splňuje-li zájemce tyto podmínky, požádá volnou formou cestou finančního orgánu útvaru/zařízení, vedoucího organizačního celku (velitele útvaru) a ředitele sekce personální MO náměstka ministra obrany pro personalistiku o uzavření dohody o spolupráci s příslušnou pojišťovnou.
3. Obdrží-li vedoucí organizačního celku od ředitele sekce personální MO zpětné vyjádření, že je tato dohoda uzavřena, postupuje zájemce o příspěvek podle bodu A2.

C. Zájemce, který se rozhodne uzavřít smlouvu o životním pojištění s Českou pojišťovnou, Kooperativa pojišťovnou nebo Allianz pojišťovnou:

1. Uzavřít příslušnou smlouvu o životním pojištění tak, aby splňovala výše uvedené podmínky (viz bod A1) a neopomenout přitom podmínku bodu A1c, aby mu na osobním účtu z FKSP zbývalo měsíčně minimálně 100 Kč.
2. Dále postupuje podle bodu A2.

D. Zájemce, který se rozhodne uzavřít smlouvu o životním pojištění s jinou pojišťovnou, než se kterou má resort uzavřenou dohodu o spolupráci:

1. Uzavřít příslušnou smlouvu o životním pojištění tak, aby splňovala výše uvedené podmínky (viz bod A1) a neopomenout přitom podmínku bodu A1c, aby mu na osobním účtu z FKSP zbývalo měsíčně minimálně 100 Kč.
2. Dále postupuje podle bodů B2, B3 a A2.

Závěr: Jinou pojišťovnou může být pouze ta pojišťovna, která má licenci k podnikání na území České republiky (seznam je např. na www.epojistovny.com).



Vydává MO ČR
Odbor komunikace a propagace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Redakce
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 553
973 215 786
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Šéfredaktor: Jan Procházka

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Kresby: Jiří Král

Jazyková korektura: Jiřina Švarcová,
Jaroslav Pajer

Foto na titulní straně: Jan Kouba
Foto na zadní straně: Vladimír Marek

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
OKP MO – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: EUROPRINT, a. s.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 5. 2. 2013

Toto číslo vyšlo dne: 11. 2. 2013

Kontakty do redakce

Šéfredaktor

Jan Procházka
telefon: 973 215 553
mobil: 724 033 407
e-mail: jan_prochazka@klikni.cz

Redaktoři

Martin Koller
telefon: 973 215 572
mobil: 724 071 112
e-mail: kollermartin@seznam.cz

Pavel Lang
telefon: 973 215 868
mobil: 724 002 623
e-mail: pavellang@centrum.cz

Vladimír Marek
telefon: 973 215 648
mobil: 724 033 410
e-mail: v.mare@post.cz

Grafik

Andrea Bělohávková
telefon: 973 215 786
mobil: 601 579 644
e-mail: andrea.belohlavkova@seznam.cz

Informace pro autory

Aby mohla redakce proplatit honorář za zveřejnění příspěvku, musí ji autor zaslat tyto údaje:

- jméno a příjmení,
- datum narození (NE rodné číslo!),
- údaj, zda jde o VZP, o. z., AZ anebo osobu mimo resort,
- adresu bydliště.

V případě VZP, o. z. i přísl. AZ dále:

- číslo VÚ či VZ a město posádky,
- číslo RFO, který je vyplácí.

V případě osoby mimo resort:

- číslo účtu, na který má být poslán honorář,
- název a číslo banky,
- na faxové č. 973 215 933 poslat kopii průkazního listku k tomuto účtu.

Tyto údaje je účelné uvádět současně se zasílaným článkem. Není v silách redakce je zpětně zjišťovat.